

fra, og det før nævnte Angreb, der i Et og Alt synes at stemme overmaade nøje overeens med den ærede sidste Taler, har ligeledes gjort gjældende, at jeg ikke havde sørget for, at dette Decrement, denne Afgang, kunde erstattes. Med Hensyn til disse 14 pCt. skal jeg tillade mig at svare, at jeg troer, at General Hansens Ansættelse deraf til 9 pCt. — altsaa 5 pCt. mindre — for de første 4 Aar og 10 pCt. for de sidste 4 Aar, $2\frac{1}{2}$ pCt. aarligt, hvilken Ansættelse ogsaa er officiel og kun $\frac{1}{2}$ Aar ældre end den af Indsenderen paaheraabte Angivelse, mere nærmer sig Sandheden. Jeg beder lagt Mærke til, at de Sagkyndige og Ræde i Commissionen fatte 14 pCt., medens General Hansen, der nylig havde været Minister, sagde 9 pCt. og den nuværende høitærede Krigsminister siger 7 pCt. Jeg nævner dette, thi jeg har faaet paa min Dag som i mine Dine lidt overmaade Meget under disse 14 pCt., saaledes at det i Grunden er med en vis Velslyst, at jeg slaar dette fast.

Jeg skal ikke trætte de ærede Herrer med en speciel Udvikling af, hvorledes det af mig opførte Tal for Infanteriet, 48,000 Mand, kan antages i Løbet af Aaret gennemsnitligt at være tilstede. Det vil naturligviis knibe lidt i de første 5 Aar, medens de sidste 5 Aar maaskee ville give lidt Mere; det er jo umuligt her at komme til mathematisk Nøjagtighed; men jeg vil med den høitærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af mine Bemærkninger derom i den før nævnte Artikel, da det er godt, at de gaar over i Forsamlingens Tidende. Jeg siger: „Naar fra mit Betums Rekruttillgang drages Afgangens af Reservebefalingsmænd m. B., bliver ganske rigtig tilbage 6,650 Undercorporaler, Menige og Reserve-Spillemand, der for fire Aargange give 26,600 Mand, som med Fradrag af 9 pCt. Decrement eller 2,394 Mand bliver 24,206 Mand. Og fradrages derefter 10 pCt. eller 2,421 Mand for de næste og sidste fire Aar, udkommer 21,785 Mand, altsaa en Totalstyrke for de otte Aar af 45,991 Mand, som man af Tredivaaringerne eller 9de Aargang maa forøge med 2,009 Mand, hvis man troer at ville have den fulde og høieste Styrke af 48,000 Mand for Infanteriet i det Hele og af 1,200 Mand for Bataillonerne

og 200 Mand for Compagnierne.“ Der er imidlertid en Betragtning, som jeg maa tillade mig at anbefale til de Herrer's Opmærksomhed. Den ærede sidste Taler anvendte det Udtryk imod mig, da han meente, at man istedetfor mine 48,000 Mand kun vilde faae, jeg troer det var 36,000, at det kun var paa Papiret, de 48,000 Mand vare tilstede, men der er ved enhver Hærplan uden Undtagelse altid Noget, som kan siges kun at være tilstede paa Papiret; Virkeligheden naaer man aldrig fuldstændig. Dernæst er det en Kjendsgjerning, som i større eller mindre Grad har gjentaget sig ved alle Armeer, saa langt Krigshistorien gaar tilbage, at, naar en Armee rykker ud med saa og saa mange Tusinde Mand, vil den meget kort Tid efter — man have saa gode og nære Depoter, som man vil — være saa sammensmeltet, at man vanskeligt vil kunne møde Fjenden med et Antal, der nogenlunde kan kaldes det fulde. Østerrigernes Batailloner vare — jeg veed ikke, hvorledes Forholdet er i dette Dieklit — beregnede paa omtrent 1,200 Mand, men man antog, at de vilde vinde meget betydeligt ind, saaledes at de i Tien aldrig vilde være synderligt over 1,000 Mand, og jeg tilstaaer, at jeg heller aldrig har tænkt mig, at de 40 Batailloner, jeg efter sagkyndige Militaires Raad og Overveielser har tilladt mig at foreslaae, skulde kunne levere deres første Slag med 200 Mand pr. Compagni eller 1,200 Mand pr. Bataillon. Vi have i alle Beregninger forudsat, at, naar vi have opstillet Tallet 1,200, vil dette i Gjerningen sige omtrent 1,080—1,100. Jeg nævner dette, fordi det Samme naturligviis gjælder om Krigsministerens 800 Mand; trods alle hans Depoter, han lægge dem, hvor han vil, maatte han være — hvad jeg isvrigt troer han er i mange Retninger — en reen Heremester, hvis han kunde levere sit første Slag med en fuldtallig Bataillon paa 800 Mand. Uden at jeg kan sige, at jeg er fuldstændigt inde i Krigshistorien, troer jeg, det vilde være et aldeles enestaaende Exempel, og jeg havde derfor heller ikke ventet, at den ærede sidste Taler skulde have gjort den Glæde, den eiebommelige Brug af mit Tal 48,000, som han har gjort. Skjøndt jeg i 30 Aar med den varmeste Interesse og med ikke ringe Flid har